

5 jaar

CEMENT

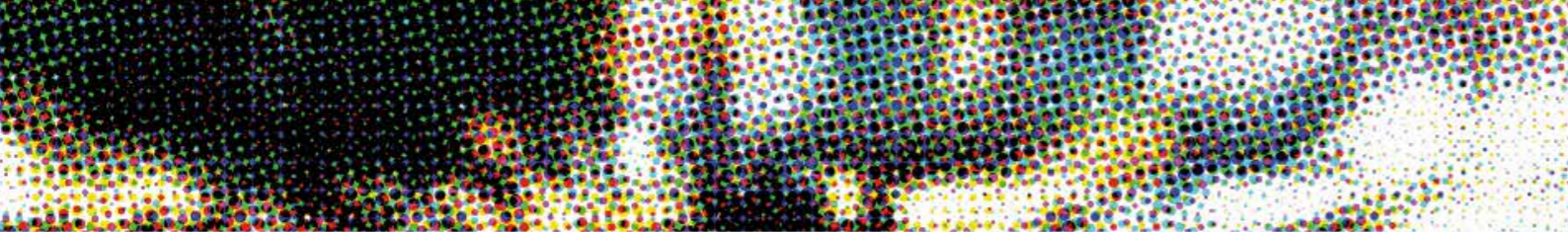
voor

**WOENSEL
NOORD**

*wij...
samen
voor elkaar*

5 jaar
CEMENT
voor
**WOENSEL
NOORD**

*wij...
samen
voor elkaar*

Woord vooraf

We hebben de afgelopen 5 jaar met een team van bevoegen professionals uitvoering mogen geven aan de opdracht 'Collectief Welzijnswerk Woensel-Noord 2014-2018'. We kijken met veel plezier terug op deze bijzondere periode waarin we samen met burgers, professionals en vrijwilligers hebben mogen werken aan het verbeteren van de leefbaarheid van de wijken en aan de zelfredzaamheid van de burger.

We zijn trots op wat we hebben bereikt. Het voert te ver om alle resultaten te benoemen maar we hebben vanuit onze liefde en passie voor de mens en ons vak (sociaal werker) veel in beweging kunnen zetten. De sociale impact van de gezamenlijke inzet is een aantal buurten omvangrijk geweest. Er ligt nu een stevige fundering waarop andere organisaties verder kunnen bouwen. Geheel volgens de oorspronkelijke opdracht uit 2013: 'Samen bouwen aan Wij Eindhoven'.

We hebben een passende manier bedacht om zo'n omvangrijk en langdurig traject te kunnen afronden. Het resultaat ligt nu voor u. Uit alle uit alle mooie verhalen en anekdotes die we inmiddels kunnen optekenen, hebben we er twaalf aan het papier kunnen toevertrouwen. Om enerzijds een beeld te kunnen schetsen van onze werkwijze en resultaat, maar nog belangrijker: om te laten zien wat voor een kracht en potentie er in dit stadsdeel onder de inwoners aanwezig is.

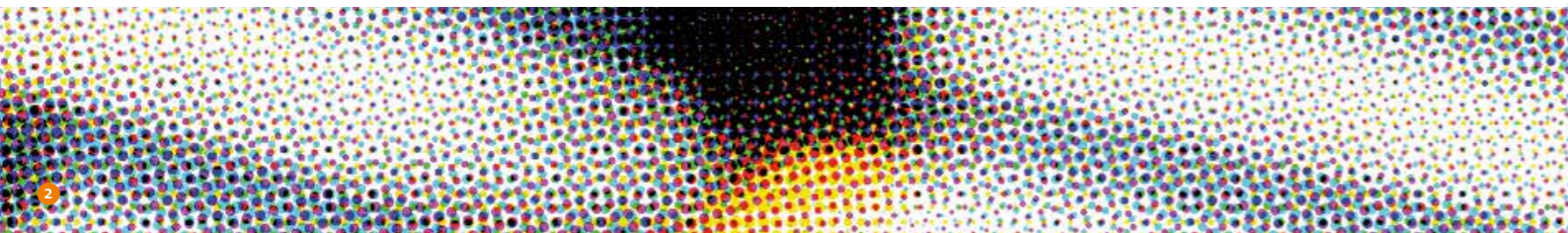
We zijn trots en dankbaar dat we dit boekje of document nu aan alle mensen die het spreekwoordelijke cement van Woensel-Noord vormen, kunnen aanbieden of laten lezen. Cement voor cement dus! Dat het vooral een inspiratiebron mag zijn voor alle inwoners en professionals die ook nog hun steentje willen gaan bijdragen- of dit al doen- aan het versterken van de sociale basis, zoals dat nu met een mooie beleidsterm heet.

Bedankt dat we de afgelopen 5 jaar samen met jullie, jou of u hebben mogen optrekken en samenwerken. En natuurlijk nog veel succes met al het mooie werk!

Met vriendelijke groet,

Jeroen Pijnenburg
Directeur/eigenaar Buro Cement

Eindhoven, 4 april 2019

Henri Koolen – Voormalig gebiedscoördinator Woensel:

'Cement heeft in Woensel de goede dingen gedaan'

Henri Koolen herinnert zich de eerste kennismaking met Buro Cement als de dag van gisteren. De voormalig gebiedscoördinator Woensel van de gemeente Eindhoven was getuige van een presentatie over het jongerenwerk in de wijken Eckart en Vaartbroek en zag een van de buurtwerkers een breekijzer tevoorschijn toveren. 'Een breekijzer! Niet alleen een stuk gereedschap, maar een attribuut dat in mijn ogen symbool staat voor de vernieuwende aanpak van Buro Cement en Jeroen Pijnenburg.'

VERFRISSING

Koolen (50) kwam in 2011 voor het eerst in aanraking met Buro Cement. Het wijkwerk in Eckart en Vaartbroek kon wel wat verfrissing gebruiken en de gemeente nodigde meerdere welzijnsorganisaties uit om nieuwe plannen voor het buurtwerk te presenteren. 'Voor het eerst zaten naast medewerkers van de gemeente en twee woningcorporaties ook bewoners in de selectiecommissie. Sterker nog, ze waren in de meerderheid! De meesten kozen voor de aanpak van Buro Cement. In 2012 kon Jeroen met zijn team van zzp'ers aan de slag.'

Als voorzitter van de selectiecommissie, waarin de bewoners de grootste vertegenwoordiging vormden, zag Koolen

destijds dat Pijnenburg een nieuwe aanpak belangrijk vond. 'De problematiek in Eckart en Vaartbroek was stevig', legt hij uit. 'Er waren problemen met jongeren die kampten met ontwikkelingsachterstanden en in aanraking kwamen met criminaliteit. Ook heerste er eenzaamheid onder veel bewoners en bleek het lastig om mensen te activeren. Armoede en werkloosheid waren wijdverspreid.'

EENMANSZAAK

Zeker toen Buro Cement twee jaar later ook in de andere wijken van Woensel-Noord aan de slag ging, vroeg Koolen zich wel eens af of Pijnenburg de klus zou kunnen klaren. 'We waren als gemeente altijd gewend om te werken met grote, institutionele organisaties. Nu maakten we belangrijke afspraken met een eenmanszaak die het collectief welzijnswerk ging doen in een stadsdeel dat 70.000 inwoners telt.' Hij vervolgt: 'Terugkijkend zeg ik vol overtuiging dat we geen moment spijt van de keuze voor Buro Cement hebben gehad. Sterker nog, de samenwerking met Jeroen heeft onze opvattingen over het verlenen van opdrachten verfrist en aangescherpt.'

De voormalig gebiedsmanager van Woensel geeft aan dat Buro Cement een enorme klus heeft geklaard. 'Ik ben blij

dat Jeroen verbonden blijft aan Woensel-Noord en met zijn team het jeugd- en jongerenwerk blijft doen. Ook het beheer van jongerencentra blijft bij Buro Cement in vertrouwde handen.'

JONGERENCENTRA

Hoewel resultaten moeilijk meetbaar zijn en de werkzaamheden van Buro Cement niet eenvoudig in tabellen en grafieken te vatten zijn, is Koolen tevreden over de aanpak, de samenwerking en de resultaten. 'Buro Cement heeft de goede dingen gedaan in Woensel. Veel bewoners zijn geactiveerd en er zijn heel veel grote en kleine activiteiten en projecten gelanceerd.'

Koolen noemt de aanpak in enkele jongerencentra succesvol. 'Jongerencentrum De Vaart in Vaartbroek werd in een bepaalde periode beheerst door een dominante Marokkaanse groep, een groep waarvoor het jongerencentrum natuurlijk ook bedoeld is. Maar doordat die groep een soort monopoliepositie had, kwamen er geen andere jongeren meer. Jeroens team heeft keihard gewerkt om De Vaart weer open te stellen voor iedereen.'

VERANTWOORDELIJKHEID

Veel energie is ook gestopt in een buurthuis in de Woenselse Heide. 'En graag noem ik de aanleg van een BMX-baantje in de Achtse Barrier', vult de voormalig gebiedscoördinator aan. 'Hier zijn de buurtwerkers van Buro Cement met de jeugd aan de slag gegaan. Niet door ze continu aan de hand te nemen, maar door ze zelf aan het werk te zetten en verantwoordelijkheid te geven.'

Het brengt Koolen weer op het breekijzer. 'Dat stond én staat nog steeds symbool voor de nieuwe aanpak. Maar het breekijzer symboliseert ook de noodzaak om in Woensel-Noord in actie te komen. Dat is dankzij de inzet van enkele verschrikkelijk goede buurt- en jongerenwerkers gelukt.'

Jeroen Pijnenburg
van Buro Cement

Streetwise en bevlogen in Woensel- Noord

De Dommelbeemd, de Ontginning en de Achtse Molen. Deze drie gebieden in Woensel-Noord vormden tussen 2014 en 2018 het decor van de werkzaamheden van Jeroen Pijnenburg (52). De directeur van Buro Cement kreeg van de gemeente Eindhoven de opdracht wijkbewoners te activeren door vraaggericht in plaats van aanbodgericht te werken. Hij realiseerde extra voorzieningen en zette nieuwe activiteiten op. Een flinke klus die volgens Pijnenburg deels geslaagd is.

Jeroen kan uren vertellen over zijn werkzaamheden in het deelgebied in Eindhoven, die hij en zijn team uitvoerden onder de naam 'Cement voor Woensel-Noord'. Maar hij start bij het begin. 'In 2011 heb ik ingeschreven op een opdracht van de gemeente Eindhoven voor de wijken Eckart en Vaartbroek die via LinkedIn voorbijkwam. Deze eerste aanbesteding heb ik toen binnengehaald.'

Jeroen vertelt dat twee jaar later een uitnodiging van dezelfde gemeente Eindhoven kwam voor het hele gebied Woensel, Noord én Zuid. 'Een opdracht die mij enorm aansprak', blikt hij terug. 'Ik heb deze met beide handen aangegrepen en heb de zomervakantie gebruikt om een plan te schrijven en offertes te maken.'

FEESTJE

Drie kwartier kreeg Jeroen vervolgens van de gemeente om zijn plannen voor de verschillende gebieden kenbaar te maken. Met succes, want hij wist drie van de vier gebieden in Woensel binnen te slepen.

Toen volgde een drukke periode waarin allerlei zaken geregeld moesten worden. 'Ik hoorde 26 november dat we de opdracht kregen en in januari startten we al. Ik heb toen een website laten bouwen en een kantoorpand gezocht. En natuurlijk hebben we een feestje gevierd.'

'HIER ZIJN WE. JE
KUNT ONS ALTIJD
BEREIKEN.'

Sjoerd Slaaf – ‘Ambassadeur van het geluk’ in Eindhoven

‘Het is jullie straat, jullie zijn de baas!’

‘IK BEN BLIJ DAT HET VUURTJE BLIJFT BRANDEN’

‘Ik vind dat burgers betrokken moeten zijn bij het wel en wee van de straat en de buurt.’ Sjoerd Slaaf (73) kan urenlang vertellen over het belang van burgerparticipatie. Eind februari nam de ‘Ambassadeur van het Geluk’ om gezondheidsredenen officieel afscheid als kartrekker van het Bewonersplatform Woensel-Noord en de Bewoners Beweging Eindhoven. Achter wijkcentrum De Mortel in de wijk Achtse Barrier werd bij die gelegenheid het Sjoerd Slaafplein in gebruik genomen.

‘Ik ben zeer vereerd, want ik ben trots op Eindhoven én trots op Woensel-Noord’, zegt Sjoerd als hij het blauwe

straatnaambordje heeft onthuld. Hij is fier op alle loftuitingen die hem ten deel vallen, maar onderstreept dat hij zich niet als enige heeft ingezet voor de wijk. ‘Ik kon floreren doordat ik steun kreeg van professionals en wijkbewoners. Nu neem ik afscheid van de stad en ben ik blij dat het vuurtje blijft branden.’

Dit vuurtje moet overigens regelmatig opgepookt worden, benadrukt Sjoerd. ‘Het is als een open haard. Je moet er af en toe een houtblok opgooien of een keertje stevig blazen.’ Achteroverleunen is er daarom niet bij, zo houdt hij zijn opvolgers voor. ‘Burgerparticipatie is niet vanzelfsprekend.

Je moet er keihard voor knokken om bewoners betrokken te houden bij hun straat, buurt of wijk. Ik zeg altijd: de aanhouder wint.’

Lachend: ‘Ik stond soms als een soort vakbondsman op de barricaden om mensen te activeren. Ik zei dan: ‘Het is jullie straat, jullie zijn de baas. Ben er trots op en kom in actie om er iets moois van te maken!’

ENTHOUSIASME

Sjoerd groeide op in het Groningse Pieterburen - ‘dat hoor je vast aan dat rare taaltje van me’ - en wilde boer worden. Toen dat niet lukte, koos hij voor de Koninklijke Marechaussee, waar hij 38 jaar werkte en elke kans aangreep. ‘Ik kon na een fijne carrière op mijn 55e met pensioen, maar voelde me nog te jong om stil te zitten’, vertelt hij. ‘Ik kreeg een baan bij het ROC in Eindhoven, waar ik jongeren tot 18 jaar een militaire snuffelopleiding gaf. Ze waren nog te jong om beroepsmilitair te worden, maar maakten zo kennis met de landmacht, de luchtmacht of de marine.’

Sjoerd leerde op het ROC zijn vrouw Hanneke kennen met wie hij al vele jaren gelukkig is in de wijk Achtse Barrier. ‘Ik heb me altijd ingezet voor burgerparticipatie, omdat ik vind dat het belangrijk is dat je betrokken bent bij je eigen straat en buurt.’ Zijn enthousiasme bleef niet onopgemerkt. Hij was de eerste bewoner die in Eindhoven leiding mocht geven aan een leefbaarheidsteam. ‘Omdat de leefbaarheid niet ophoudt aan de grens van een wijk, heb ik me sterk gemaakt voor een overkoepelend orgaan. Dat werd het Bewonersplatform Woensel-Noord.’

RONDETAfelGESPReK

In het Bewonersplatform Woensel-Noord namen niet alleen alle leefbaarheidsteams plaats, maar schoven ook de leden van de dorpsraad in Acht en de wijkraden van Vaartbroek, Heesterakker en Bokt aan tafel. ‘Dit succes smaakte naar meer’, glundert Sjoerd, die vertelt over het ontstaan van de Bewoners Beweging Eindhoven. ‘In het Evoluon, het meest iconische monument van onze stad, lukte het een

rondetafelgesprek te houden waaraan mensen uit alle stadsdelen deelnamen. Het resulteerde in de oprichting van de Bewoners Beweging Eindhoven. We hebben samen een manifest opgesteld en de burgerparticipatie in de stad een boost gegeven.’

Tijdens de vele uren vrijwilligerswerk kwam Sjoerd regelmatig in contact met Buro Cement. ‘Cement heeft heel goed werk gedaan’, zegt hij onomwonden. ‘Elke keer weer werden onze plannen omarmd en ondersteund. En Wendy Boeijen is meer dan een sociaal werker hoor, ze is een vriendin geworden. Telkens weer heeft ze zó veel leuke ideeën om de buurt of de wijk een impuls te geven.’ Een van de successen was de oprichting van het initiatief Achtse Barrier voor Elkaar.

‘BAAS VAN WOENSEL-NOORD’

Sjoerd was betrokken bij meer initiatieven die bijdroegen aan een fijn leefklimaat. De aanwezigheid van een asielzoekerscentrum in de wijk leidde tot de oprichting van het comité Vrienden van Vrede en Vriendschap, waarin wijkbewoners en vluchtelingen samen activiteiten organiseerden. ‘Om elkaar te leren kennen en de integratie te bevorderen’, legt Sjoerd uit. ‘We hielden schoonmaakacties en plantten samen bloembollen. Die bollen bloeien elk jaar en zijn zo een blijvende herinnering.’

Terugkijkend op vele jaren vrijwilligerswerk lacht Sjoerd dat hij meerdere geuzennamen heeft. Hij wordt soms de ‘stadsdirecteur’ genoemd. Anderen hebben het over de ‘Baas van Woensel-Noord’. Zelf is hij trots op de titel ‘Ambassadeur van het Geluk’, die hij officieel mag dragen.

Op het Sjoerd Slaafplein leeft niet alleen Sjoerds naam, maar ook deze eervolle titel voort. ‘Mijn straatnaambordje zal misschien ooit vervagen, maar ik hoop dat mensen blijven denken aan mijn bevlogenheid. Ik kom terug op mijn vroegere wens om ooit boer te worden. Als ik iets zaai, poot of plant, dan wil ik ook oogsten. Dat moet een drijfveer zijn om in je eigen straat of buurt iets van de grond te krijgen.’

Vrijwilliger Halima Boutbaik:

'Ik heb veel aan Buro Cement te danken'

**'HOE VAAK IK HIER BEN?
POEH, BIJNA ELKE DAG WEL ...'**

Een koffiebar, een lange tafel, een zithoek en een wand met foto's van activiteiten. Het is gezellig in jongeren centrum JC54A in de wijk Vaartbroek. 'Daar hebben we ook hard aan gewerkt. De ruimte was voorheen zwart met oranje.' Lees hier het verhaal van vrijwilligster Halima Boutbaik, een vrouw met een groot hart voor de wijk.

'Lust je koffie of thee?' Halima is druk in de weer met kopjes, theezakjes en koffie. Dit typeert de vijftigjarige vrouw. 'Ik ben heel zorgzaam, altijd bezig voor anderen. Ik vind dat heel fijn, maar aan de andere kant is het ook mijn valkuil', vertelt ze vol zelfkennis. 'Sociaal werker Fatima Achhoud van Buro Cement heeft mij geleerd mijn grenzen aan te geven. Dat vond ik heel moeilijk. Nu durf ik beter 'nee' te zeggen, ook thuis tegen mijn man. En mijn kinderen weten inmiddels ook hoe de wasmachine werkt ...'

ONZICHTBARE VROUWEN

Halima heeft het behoorlijk druk met haar werkzaamheden in het jongeren centrum. 'Ik ben hier al jaren actief als vrijwilliger. Hoe vaak ik hier ben? Poeh, bijna elke dag wel.' De Nederlandse van Marokkaanse komaf is dan ook mede-grondlegger van verschillende activiteiten in JC54A. 'Maar ook ik kwam in eerste instantie binnenwandelen voor een kop koffie.'

Actief als ze is, meldde Halima zich al snel aan als vrijwilliger en organiseerde een activiteit voor zogenoemde onzichtbare vrouwen. 'Dit zijn vrouwen van buitenlandse komaf die veel talenten hebben, maar deze niet kunnen tonen door de taalbarrière.'

'Het jongeren centrum bruiste weer'

KADERVROUWEN

Samen met sociaal werkers Fatima en Marc Min van Buro Cement zette Halima meerdere activiteiten op: 'Er kwam een activiteitengroep voor moeders. De bezigheden die we organiseerden waren onder andere brei- en naailes. Alles vond plaats onder schooltijd én er werd uitsluitend Nederlands gesproken.'

Om te professionaliseren zorgde Buro Cement ervoor dat een bestuur gevormd werd. 'We noemden onszelf de kader-vrouwen. Ik was en ben secretaris.' De activiteiten breidden zich uit en op het hoogtepunt was er naast de laagdrempelige inloopmomenten en de naai- en breiles ook ruimte voor yoga, zumba en taallessen. 'Fatima is hierin heel belangrijk geweest, het jongeren centrum bruiste weer. Zij ondersteunde ons bij het opzetten van al deze bezigheden.' En de samenkomstplek werd opgeknapt. 'Met zijn allen zetten we de schouders eronder. Ook Jeroen Pijnenburg van Buro Cement is komen helpen met schilderen.'

WAARDERING

Inmiddels heeft Buro Cement een grote stap terug moeten zetten. Halima, de kadervrouwen en de andere vrijwilligers houden het jongeren centrum JC54A grotendeels zelfstandig draaiende. 'We organiseren jaarlijks een ladies night, voorheen met Fatima en nu zelfstandig. We maken hapjes, er is een modeshow, een make-upworkshop en nog veel meer.'

Ook de andere activiteiten lopen door. 'Ik kan nu zelf flyers maken, sponsors zoeken en subsidie aanvragen, dus dat is goed. Maar verder gaan zonder de hulp van Fatima en Marc vind ik vreselijk. Ze voelen als familie. Ze hebben me altijd ondersteund en waardering getoond voor mijn werk. Ik heb heel veel aan Buro Cement te danken.'

JC54A is dé centrale multiculturele ontmoetingsplek in de wijk Vaartbroek in Woensel-Noord. Samen met de buurtbewoners organiseerde Buro Cement er activiteiten voor iedereen in de buurt. Voor jong en oud. Overdag zijn er verschillende activiteiten voor vrouwen, senioren en buurtbewoners met een laag inkomen. In de namiddag en de avonden vinden er vooral bezigheden voor jongeren plaats.

JC54A biedt onder andere bingomiddagen voor senioren, taallessen Nederlands voor vrouwen en low budget koken voor buurtbewoners. Deze centrale ontmoetingsplek is na hard werken verbonden met het Bewoners Inloop- en Buurt Centrum (BIEB), zodat een sociaal kloppend hart voor het gebied Dommelbeemd is ontstaan.

'Creatief leven' – Cursus helpt bij bestrijding eenzaamheid

'Kom, we gaan er weer iets van maken!'

'Zo jongen, jij gaat binnenkort weer uit de garage!' Annelies Linsen (75) uit de wijk Heesterakker is vastberaden om er in het voorjaar op uit te trekken. Dan stapt ze met echtgenoot Paul in haar Citroën C1 en gaat ze uitstapjes maken. Samen met bijna twintig andere bewoners nam ze deel aan de cursus Creatief Leven, die eenzaamheidsspecialist Riky Keijzers (64) onder regie van Buro Cement in Woensel-Noord aanbood. 'De cursus heeft mij enorm verrijkt', blikt Annelies terug.

Annelies was vele jaren als verpleegkundige werkzaam. Na haar pensioen brak een ontspannen periode aan, waarin ze met Paul op stap ging. Samen fietsen, winkelen, een dagje naar zee. Toen Paul ernstig ziek werd, begon een moeilijke tijd waarin het soms lastig was om het leven op de rit te houden. 'Het was heel heftig wat ons overkwam. Ineens zag mijn bestaan er heel anders uit', zegt Annelies. 'Je hoeft niet altijd alleen te zijn om je soms eenzaam te voelen.' Ze klopte aan bij haar huisarts en de praktijkondersteuner. Die wezen haar op de cursus Creatief Leven.

Sociëteit Andromeda in de wijk Eckart was het decor van de lessen, waaraan maximaal tien ouderen meededen. 'We kregen een cursusboek met allerlei weetjes over eenzaam-

heid', blikt Annelies terug. Ook moest ze een tijdlijn van haar leven maken, met daarin hoogte- én dieptepunten. 'Daarnaast vroeg Riky ons allerlei creatieve opdrachten te doen.' Ze zucht als ze daaraan terugdenkt. 'We gingen tekenen, kleien. Terwijl ik he-le-maal niet creatief ben. Maar ik heb er écht baat bij gehad. Kijk, dit is een van mijn tekeningen. Die doe ik vandaag cadeau aan Riky. Uit dankbaarheid.'

ALARMEREND

De cijfers over eenzaamheid in Eindhoven zijn alarmerend. De Gezondheidsmonitor 2016 van de GGD geeft aan dat 48 procent van de inwoners van de stad eenzaam is. Riky: 'Liefst 14 procent van de totale bevolking van Eindhoven is ernstig eenzaam en komt er alleen niet meer uit.'

Ze vertelt dat de cursus Creatief Leven helpt. Tijdens acht bijeenkomsten maken deelnemers opdrachten en leren ze gesprekjes met anderen voeren. 'Daarnaast doen we allerlei energiegevendende activiteiten, zoals samen zingen.' De rode draad van de cursus is dat deelnemers worden uitgedaagd het leven weer op de rit te krijgen en de deur uit te gaan. 'Besef dat het heel dapper is als je meedoet', onderstreept Riky. 'Je moet een flinke stap zetten om iets aan eenzaamheid te doen.'

ONDERNEMERSCHAP

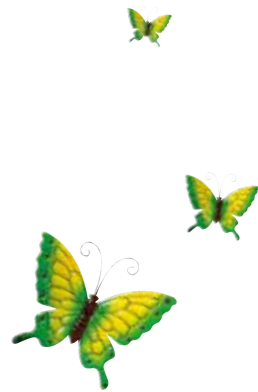
Riky werkte jarenlang als seniorenwerker toen ze haar baan verloor. Ze klopte aan bij Jeroen Pijnenburg van Buro Cement met de vraag of hij iets voor haar kon betekenen. 'Hij zette me op het spoor van het thema eenzaamheid en nodigde me uit een rapportage te schrijven over dat probleem onder ouderen.' Na een verkorte post hbo-studie kon ze als zzp'er aan de slag voor Buro Cement en gaf ze de cursus Creatief Leven. 'Ik ben nu dus zelfstandig ondernemer en heb een eigen bedrijf: BERK. Dat staat voor Bestrijding Eenzaamheid Riky Keijzers. Mooi hè?'

Met plezier luistert ze naar de ervaringen van Annelies, die een moeilijke periode dankzij de cursus achter zich kon laten. 'Het is belangrijk dat het probleem van eenzaamheid breder onderkend wordt', meent ze. 'Ik wil de cursus vaker gaan aanbieden, ook buiten Eindhoven. Het is fijn om te horen dat huisartsen en praktijkondersteuners enthousiast zijn en zien dat mensen opfleuren als ze hebben meegedaan.'

BETERE TIJDEN

Dat geldt zeker voor Annelies. 'De cursus Creatief Leven heeft mij verrijkt en me met de neus op de feiten gedrukt. Ik beleef nu alle zintuigen weer en heb tegen mezelf gezegd dat het tijd is om te veranderen. Ik zei: 'Kom op, we gaan er weer iets van maken. Er komen betere tijden aan.' Haar man Paul krabbelt langzaam weer op en ook met Annelies gaat het stukken beter. 'Nu staat mijn autootje nog in de garage, maar zodra het lente is, komt hij eruit en gaan we op pad.'

Haar wekelijkse zwemochtenden in De Tongelreep pakt ze ook weer op, net als het voorlezen aan tweetalige kinderen op een basisschool aan de Boschdijk. 'En binnenkort ga ik een kop koffie drinken met een andere mevrouw die ik heb leren kennen op de cursus. Want dat is óók leuk als je aan Creatief Leven meedoet: je leert allerlei nieuwe mensen kennen.'

Sociaal solidair – Facebookforum wordt hulporganisatie

'Wie bij ons aanklopt, wordt snel geholpen'

Vijf jaar geleden stond ze met twee vriendinnen aan de wieg van een Facebookgroep die hulpvragen in de stad Eindhoven bundelde. Nu is Conny Oosterhout voorzitter van stichting Sociaal Solidair waarmee ze samen met vier bestuursleden en bijna 150 vrijwilligers ondersteuning biedt aan mensen die kampen met armoede, eenzaamheid of een acuut probleem. 'We zijn ijzersterk in het bieden van directe hulp aan minima.'

Zomaar een dinsdagochtend in februari. In vier lokalen van een voormalige basisschool aan de Pachtakker in de wijk Vlokhoven is het een gezellige bedrijvigheid. In de keuken wordt eten bereid voor een inlooplunch. De activiteitenruimte staat vol met spellendozen, games en boeken. De huiskamer is het kloppend hart van Sociaal Solidair waar buurtbewoners een kop koffie drinken en plannen smeden voor alweer een nieuwe activiteit.

'We zijn heel blij met deze lokalen, al zitten we alweer bijna aan ons plafond', vertelt Conny. 'Het aanbod van voedsel maar ook hulpgoederen is zo groot dat we soms woekeren met de ruimte.' De goederen zijn bestemd voor mensen die het minder breed hebben of acuut behoefte hebben aan spullen. 'We zitten best royaal in ons jasje als je het vergelijkt met vroeger, hoor', lacht de voorzitter. 'In het begin gebruikten we onze eigen huiskamers, garages of serres.'

BROOD EN MELK

Sociaal Solidair stimuleert ontmoeting en wil het netwerk van inwoners van de stad vergroten. 'We begonnen in 2013 heel eenvoudig', blikt Conny terug. 'Als er een hulpvraag kwam van een gezin dat geen brood of melk had, werd dat meteen geregeld.' Het idee voor de Facebookgroep sloeg aan. Na een week hadden zich al honderd inwoners aangemeld, binnen een jaar stond de teller op duizend leden.

Conny kwam snel na de start in contact met Buro Cement. Met sociaal werker Fatima Achhoud werden de eerste activiteiten georganiseerd in de wijk Vaartbroek, zoals een bingo voor kinderen en een kerst-in. Verdere groei leidde tot de oprichting van een stichting in januari 2016. 'Jeroen Pijnenburg, eigenaar van Buro Cement, heeft daarin een grote rol gespeeld', vertelt penningmeester Peter van Dooren. 'Hij hielp bij de aanvraag van subsidies en heeft ons de weg gewezen om als stichting aan de slag te gaan.'

ZOETE INVAL

Sinds Sociaal Solidair haar thuisbasis heeft in vier klaslokalen, is het activiteiteenaanbod indrukwekkend. Volwassenen doen mee aan een brei- en naaclubje. Tweemaal per week is het een zoete inval als kinderen meedoen aan een knutselmiddag of samen gamen. Conny: 'We hebben ook een kinderkookcafé, een restaurant gerund door kinderen voor volwassenen en een naaclub voor meiden en jongens.'

Het grasveldje bij de vroegere school wordt gebruikt voor voetbaltrainingen of een spelletjesmiddag. Nieuw is de vakantieweek waaraan dagelijks vijftig kinderen meededen.

Vijf dagen op rij konden ze knutselen en oud-Hollandse spellen doen. Sociaal Solidair ging vorig jaar met meer dan dertig kinderen van minima naar Park Hilaria. 'De kermisbazen boden de jeugd een middag op de kermis aan. Ze mochten gratis in de attracties en kregen een ijsje en een oliebol.'

Conny vindt het fijn dat ze met haar medebestuurleden Dominique Bosch, Peter van Dooren, Conny van Gulik en Harry Oosterhout en al die vrijwilligers iets kan betekenen voor stadsgenoten die kampen met problemen als armoede en eenzaamheid. Met zijn allen zijn ze elk jaar goed voor 20.000 vrijwilligersuren. 'We zijn echte doeners', stelt ze. 'Wie bij ons aanklopt, wordt snel geholpen.'

Meer weten? Kijk op www.stichtingsociaalsolidair.nl.

KIDS SOCIAAL 4 SOLIDAIR

Samen sterk. Dat zijn de vijf kids van 7 tot 14 jaar die onder de vlag van de stichting Sociaal Solidair een eigen club vormen en activiteiten opzetten voor kinderen van minima in Eindhoven.

Twee tot drie keer per jaar komen ze in actie. Ze maken hun plannen bekend via de Facebookpagina van Sociaal Solidair en ze zijn stoer genoeg om de wethouder te benaderen voor hun activiteiten.

Wat ze allemaal doen? Ze hebben een high tea georganiseerd voor mensen met een beperking. In het thuishonk van Sociaal Solidair hebben ze een gezellige middag voor 24 ouderen gehouden. De hapjes en de drankjes verzorgden ze allemaal zelf.

Bijzonder: ze hebben zelf een luierbank opgezet. Ze roepen mensen op om luiers in alle maten voor jongens en meisjes te doneren. Wie geen geld heeft om zelf luiers te kopen, kan een beroep doen op de luierbank.

Jongerenwerker Jaimy Steinbach

Een ruwe diamant die streetwise is ...

Zijn eigen ervaringen inzetten om jongeren te helpen de juiste keuzes te maken. Dát heeft jongerenwerker Jaimy Steinbach (29) zichzelf als doel gesteld. 'Ik heb vroeger heel veel foute dingen gedaan en besepte dat ik de 0-1 achterstand uit mijn verleden wilde ombuigen naar een 2-1 overwinning. Marc Min en Jeroen Pijnenburg van Buro Cement zagen wat ik in mijn mars had en gaven me de kans die ik nodig had.'

Jaimy kende geen gemakkelijk puberteit: 'Mijn ouders scheidde toen ik twaalf jaar was. Ik koos ervoor bij mijn vader te gaan wonen. Hoewel hij het beste met me voor had en probeerde zicht op me te houden, was dat moeilijk vanwege zijn lange werkdagen', vertelt hij. 'Ik ontspoorde en dit ging van kwaad tot erger. Toen ik vijftien was werd ik van school getrapt, zonder diploma.'

Hoewel hij verschillende baantjes had, onder meer in het bedrijf van zijn vader, lukte het Jaimy niet op het rechte pad te komen. 'Ik wist dat ik foute dingen deed, maar ik had daar lak aan. Daarbij werkte ik onder mijn niveau en had ik mijn Sinti-achtergrond tegen. Ik had geen diploma, dus kwam niet aan de bak bij bedrijven die me wél aanspraken.'

*'Jongeren keken
naar me op'*

SCHOOLBANKEN

Jaimy besloot weer naar school te gaan om een mbo-diploma te halen. 'Ik was een paar jaar ouder dan mijn klasgenoten en het viel mijn mentor op hoe zij naar me opkeken. Hij adviseerde me een snuffelstage binnen het jongerenwerk en daar besepte ik wat ik wil: jongeren die het moeilijk hebben helpen de juiste keuzes te maken.'

Terug naar school gaan was een flinke overgang: 'Ik was al negen jaar uit de schoolbanken en startte op niveau 1', zegt Jaimy. 'Maar mijn mentor stimuleerde me voor een hoger niveau te gaan, zei dat ik een slimme jongen ben. Ik besloot toen een mbo-opleiding niveau 4 te gaan volgen.'

**'IK MAAK NU POSITIEVE
KEUZES'**

Het vinden van een passende stage was lastig. 'Maar ik had de naam Marc Min al meerdere malen gehoord. Ik besloot hem een mail te sturen met mijn verhaal en een kwartier later belde hij me op en kon ik langskomen.'

Marc Min zag de potentie van Jaimy en bracht hem in contact met Jeroen Pijnenburg. 'Ik had een goed gesprek met Jeroen en ik mocht bij Marc - die nooit stagiaires begeleidde - in de leer. En hij noemde me een ruwe diamant die streetwise is.' De ondersteuning van Marc sloeg aan en Jaimy rondde zijn opleiding sociaal-cultureel werk met succes af.

NETWERK

'Marc is een voorbeeld voor mij, een rolmodel zelfs. Net als ik werkt hij met jongeren met wie hij zich kan identificeren. Jongeren met talenten die zij zelf niet zien. Hij heeft enorm veel jeugd geholpen.' Jaimy vervolgt: 'Mij heeft hij geleerd de lat iets minder hoog te leggen, want ik eiste het maximale van mezelf. Ook liet Marc me inzien dat ik situaties en mensen minder zwart-wit moest benaderen. En ik heb eindelijk een doel: een goede jongerenwerker zijn. Ik maak nu positieve keuzes.'

Om zijn doel te bereiken, blijft Jaimy de steun van de jongerenwerker houden. 'Ik ben inmiddels net als Marc als zzp'er aan de gang. Via Buro Cement heb ik mijn eerste opdracht al binnen. Dat geeft vertrouwen. En Marc heeft me al bij veel mensen geïntroduceerd.' Maar ook Jaimy zelf investeert veel tijd in het opbouwen van een netwerk. 'Vooral tijdens de avonden en de weekenden ben ik druk. Want dán tref je jongeren. Die zie je niet tijdens kantoor-tijden ...'

Joan van der Aa:

'Ik wilde het zó graag anders doen, maar wist niet hoe'

'Je mag me alles vragen hoor. Ik ben een open boek.' Type-rende woorden voor Joan van der Aa (36) uit Eindhoven die niet bang is haar verhaal te vertellen. Na een verleden vol verkeerde keuzes heeft zij haar leven een positieve wending gegeven. 'Ik ben vooral trots op waar ik nú ben. En dat komt mede door Buro Cement.'

'Mijn leven heeft flink wat tegenslagen gekend. Het begon toen mijn ouders scheidden. Ik was toen twaalf jaar', vertelt Joan. 'De tweede klap volgde toen ik zestien was. Mijn moeder kreeg een hersenbloeding. Als ik haar toen niet had geholpen, had ze niet meer geleefd.'

'Ik heb veel slechte dingen gedaan'

Hoewel haar moeder overleefde, kon ze niet meer voor Joan zorgen. 'Ik moest bij mijn vader gaan wonen en hing vanaf dat moment veel op straat rond. Ik was een onzeker, kwetsbaar meisje en ontmoette een oudere man op wie ik smoorverliefd werd.' Het tweetal kreeg een relatie, maar deze was niet gelijkwaardig. 'Mijn vriend sloeg me en stak me zelfs neer.'

GEVANGENIS

Ondanks de agressie raakte Joan ongepland zwanger en beviel ze als zeventienjarig meisje van een zoon. 'Ik ging drugs gebruiken en raakte verslaafd aan cocaïne. Om aan geld voor drugs te komen heb ik veel slechte dingen gedaan. Dingen die niet passen bij wie ik ben: overvallen, winkeldiefstal. En erger.' Joan werd opgepakt en belandde in de gevangenis. 'Ik heb vierenhalf jaar in detentie gezeten. Mijn zoon zat in een pleeggezin.'

Na haar detentie krabbelde Joan met goede bedoelingen weer op. 'Ik kreeg een tweede kind bij een andere partner. Maar ook deze man had een negatieve invloed op me en de relatie eindigde.' Onverwacht moest Joan een jaar na haar detentie opnieuw de gevangenis in. 'Ik had nog een straf voor een delict uit 2002.' Tijdens deze periode bleken de mensen in haar omgeving erg belangrijk. 'Mijn zoon woont al jaren in een pleeggezin en het gaat goed met hem. Mijn familie zorgde voor mijn tweede kindje en betaalde de huur van de woning die ik had gekregen.'

Ze vervolgt: 'Ik kwam na acht maanden vrij, maar bleef tot mijn 28e steeds dezelfde fouten maken, kreeg nog twee kinderen van twee verschillende partners. Ik wilde het zó graag anders doen, maar wist niet hoe.'

'IK BLEEK VEEL IN MIJN MARS TE HEBBEN'

ZELFVERTROUWEN!

Joan kwam onder behandeling van de GGZ en bleek geen psychische problemen te hebben. 'Ik ging op advies van mijn behandelaar verschillende cursussen volgen zoals een training terugvalpreventie en een scholing voor ervaringsdeskundigen.' Ze vervolgt: 'Tijdens één van deze trainingen was er een moment waarop ik me bewust werd van alles wat me belemmerde te groeien. En deze ballast viel in een keer van mijn schouders, heel bijzonder was dat. En ik bleek veel in mijn mars te hebben. Dat had ik nooit eerder beseft.' Dit moment greep Joan aan om haar leven om te gooien. 'Ik blaakte van zelfvertrouwen, keek vooruit, had doelen.'

'Heel erg dankbaar voor deze kans'

Tijdens deze periode ontmoette Joan sociaal werker Silvia Pietersz, die vanuit Buro Cement werkzaam was en is in jongeren centrum N'joy. 'Ik trof haar op straat en open als ik ben, vertelde ik mijn verhaal. Blijkbaar raakte dit haar, want Silvia haalde me binnen als vrijwilliger.'

OPLEIDING

Joan is inmiddels drie jaar actief in het jongeren centrum en het gaat goed met haar. 'Ik had schulden, maar ben inmiddels uit de schuldsanering. Ik ben zelfs in dienst bij Buro Cement. Ik ben Jeroen Pijnenburg heel erg dankbaar voor deze kans.' Deze kans is overigens dik verdiend, want Joan heeft duidelijk gevoel voor haar vak. 'Ik weet hoe moeilijk sommige jongeren die hier komen het hebben. Maar hé: ik had het ook moeilijk en ik ben ook hard op weg alles op de rit te krijgen. Dat maakt me trots en dankbaar.'

Haar eigen verleden maakt haar ook zo goed in haar werk. Naast haar levenservaring is Joan goed in het maken en onderhouden van contact, is ze spontaan, open en zorgzaam. 'Dit laatste is een aandachtspunt voor mij. In het verleden zorgde ik te goed voor anderen en verwaarloosde ik mezelf. Dat doe ik nu anders. Gelukkig heb ik mijn netwerk en Silvia om me een spiegel voor te houden als dit nodig is.'

Joan gaat met heel veel plezier naar haar werk en is zich aan het oriënteren op een opleiding aan het Summa College in Eindhoven. 'Welke opleiding ik wil gaan doen? Sociaal-cultureel werk. Waarom? Ik houd van uitdagingen.'

Rob Woltinge en Frans Vijgen – Actief in Vaartbroek en Eckart

'Sommige wijken hebben voortdurend aandacht nodig'

'Te huur voor goede ideeën'. Een poster met deze woorden hing in 2013 op de etalageruit van een leegstaand bibliotheekfiliaal aan de Tarwelaan. Ruim vijf jaar later is het pand weer omgevormd tot het kloppend hart van de Woenselse wijk Vaartbroek. Steeds meer mensen vinden de weg naar het Bewoners Inloop- en Buurt Centrum, met een knipoog afgekort tot BIEB. Hier drinken ze samen koffie en kloppen ze aan met kleine én grote hulpvragen.

Voormalig gebiedscoördinator Rob Woltinge (50) van de gemeente Eindhoven en senior klantbeheerder Frans Vijgen

(60) van woningcorporatie Woonbedrijf bestellen koffie met verse kwarktaart. In de gezellige lunchroom van Inge, die als sociaal ondernemer is verbonden aan het BIEB, zijn enkele zitjes gevuld met buurtbewoners die keuvelen over de aanstormende lente en de eerstvolgende thuiswedstrijd van PSV. Aan de leestafel begroet het tweetal een paar bekenden en worden handen geschud.

'Deze plek is heel belangrijk voor Vaartbroek', steekt Frans van wal. 'Het moment dat de stadsbibliotheek dit filiaal op slot deed, was een domper.' Rob knikt: 'Het was een van de

drukste bibliotheken van de stad. Met het verdwijnen ervan dreigde een belangrijke ontmoetingsplek weg te vallen.'

Om de publieke functie van het pand te behouden, werd die poster opgehangen. 'En er kwamen goede ideeën!', jubelt Frans. 'Het resultaat is het BIEB dat wordt gerund door vrijwilligers. Daarmee hebben ze niet alleen een bewonersbibliotheek voor de buurt gered, maar is deze voorziening ook uitgegroeid tot een sociaal kloppend hart voor de buurt. Een voorziening waar bewoners en instanties elkaar treffen en waar activiteiten kunnen worden georganiseerd.'

KANSEN EN BEDREIGINGEN

Frans en Rob kennen Vaartbroek en de naastgelegen wijk Eckart op hun duimpje. Frans was namens Woonbedrijf bezig met leefbaarheidvraagstukken en zorgde er met zijn collega's voor dat huurders prettig kunnen wonen. Rob was als gebiedscoördinator 'oog en oor van de gemeente Eindhoven'. 'Ik bracht kansen en bedreigingen in beeld en keek met welke partners we konden samenwerken om wijkproblemen aan te pakken.'

Problemen waren er volop in Vaartbroek en Eckart. 'Het zijn zogeheten aandachtswijken, waar mensen door sociaal-economische problemen het hoofd soms nauwelijks boven water kunnen houden', vertelt Rob. Hij noemt zorgpunten als armoede, werkloosheid, criminaliteit en huise-lijk geweld.

SUPERKORTE LIJNTJES

Om uiteenlopende problemen het hoofd te kunnen bieden, kwam het tweetal in aanraking met Buro Cement. Sinds het BIEB bestaat, wordt elke dinsdagochtend een openbaar spreekuur gehouden, waar vertegenwoordigers van allerlei instanties present zijn. 'De sociaal werkers van Buro Cement zijn gedreven', zegt Rob. 'Ze hebben de wil om weer iets van deze wijk te maken en leggen er hun ziel en zaligheid in.'

Het grote voordeel van het wekelijkse spreekuur is dat bewoners op een laagdrempelige manier kunnen aankloppen bij de gemeente, de woningcorporatie, de politie en het welzijnswerk. Frans: 'Het zijn allemaal bekende gezichten voor de mensen, omdat iedereen in de wijk werkzaam is.' Rob: 'Niet alleen voor bewoners is zo'n spreekuur prettig. Alle professionals hebben tijd om actuele zaken door te spreken. We zitten samen aan tafel, de lijntjes zijn superkort.'

Frans vertelt dat dankzij het spreekuur tal van problemen in de kiem worden gesmoord. 'Als er iets speelt, wandel je er meteen met de wijkagent of de sociaal werker naartoe. Ik ken tal van meldingen die we zo snel konden oplossen.'

VERBINDEN

Over de samenwerking met Buro Cement zijn Rob en Frans enthousiast. 'We hebben vooral te maken gehad met Fatima Achhoud en Marc Min', zegt Rob. 'Fatima is een echte verbinder. Ze heeft in samenwerking met de gemeente het jongeren centrum JC54A weer op de kaart gezet en allerlei activiteiten van de grond gekregen, zoals de kledingwinkel JaKoopje voor minima. Ze is oersterk in de werving van vrijwilligers en slaagt erin ze in hun kracht te zetten.'

Jongerenwerker Marc Min, ook werkzaam voor Buro Cement, is er volgens het duo uitstekend in geslaagd om hier veel jeugdigen te bereiken. 'Marc spreekt de taal van de wijk. Hij is echt goud waard voor Eckart en Vaartbroek.'

Ondanks de vele resultaten die alle professionals samen met vrijwilligers hebben geboekt, blijft er bezorgdheid. 'Soms verwachten instanties te veel van vrijwilligers en bekijken ze zich op hun zelfredzaamheid', meent Rob. 'We moeten durven erkennen dat er altijd wijken zullen zijn die voortdurend onze aandacht nodig hebben. Ze hebben een belangrijke functie voor de stad en vragen om maatwerk.' Frans: 'Je moet er niet aan denken dat het BIEB zou verdwijnen. Elke wijk heeft zo'n sociaal kloppend hart nodig. En dan is ondersteuning van de vrijwilligers belangrijk.'

Leo Huijgen: 'Buro Cement verbindt mensen'

Wervelend Woensel, van buurtbarbecue naar wijkfeest

Wervelend Woensel, Leo Huijgen (68) kan er uren over praten. Dit verbindende buurtfeest dat voor het eerst plaatsvond in 2015 is inmiddels niet meer weg te denken uit Woensel-Noord. 'Samen met sociaal werker Wendy Boeijen van Buro Cement dacht ik een buurtbarbecue te gaan organiseren in het Henri Dunantpark. Dit idee groeide uit tot een groot wijkfeest dat inmiddels zo'n 4.500 bezoekers trekt.'

Nadat Leo zich jarenlang had ingezet in een commerciële functie, wilde hij zich na zijn prepensioen richten op vrijwilligerswerk op het sociale vlak. 'Een jaar voor mijn pensioen ben ik als vrijwilliger begonnen bij het Rode Kruis. Nadat ik stopte met werken, ben ik daar actiever geworden.'

Zo is de Eindhovenenaar er medeverantwoordelijk voor dat overall in de deelwijk Blixembosch AED's hangen. Binnen het sociaal domein ligt Leo's focus op ouderen met als belangrijkste thema's eenzaamheid en beperkingen in mobiliteit. 'Eenzaamheid is een verborgen probleem. Mensen praten er niet over en vragen pas om hulp als het eigenlijk té laat is.'

HET WAS LEUK!

Om zicht te krijgen op het thema eenzaamheid, sloot Leo zich aan bij verschillende netwerken. 'Tijdens een bijeenkomst ontmoette ik Jeroen Pijnenburg. De gemeente Eindhoven gaf hem de opdracht mensen te verbinden. En verbinden is de voedingsbodem voor de opbouw van netwerken.'

Kort daarna trof de vrijwilliger Wendy Boeijen. 'Na een activiteit raakte ik met haar aan de praat. We dronken samen een kop koffie en kwamen op het idee een kleinschalige en laagdrempelige buurtbarbecue te organiseren in het Henri Dunantpark. Gewoon gezellig, met een stukje vlees, een drankje en een paar parasols. De barbecue was bedoeld voor de bewoners van Woenselse Heide, De Tempel en Blixembosch, de drie wijken die grenzen aan het park.'

Het idee werd goed ontvangen en veel buurtbewoners boden spontaan hun diensten aan. 'Een groep Turkse vrouwen ging pizza's maken en verschillende muziekgroepen traden op. Omdat er meer dan voldoende vrijwilligers hapjes wilden maken, besloten we de barbecue af te bestellen.'

'GOED ZORGEN VOOR
VRIJWILLIGERS WERD
EEN SPEERPUNT'

Leo vervolgt: 'Hoewel de activiteit in mei plaatsvond, besloten we een tent te huren en dat was maar goed ook. Tijdens de ochtend was het droog en 's middags regende het pijpenstelen. Maar toch wisten zo'n 250 bezoekers hun weg richting het grote park te vinden. Wendy en ik keken elkaar aan en dachten: het was leuk!'

EEN GROTE HIT

Leerpunten werden omgezet in verbeterpunten. Leo, Wendy en een groep vrijwilligers vormden samen het kernteam van de tweede editie en er werd groots uitpakket met een veelheid aan kinderactiviteiten, bands, hapjes en drankjes. Het evenement werd omgedoopt tot Wervelend Woensel. Er kwamen een draaiboek en een pr-plan en het buurtfeest was met 3.500 bezoekers een grote hit. 'Zó groot zelfs dat Wervelend Woensel bijna ten onder ging aan het eigen succes. Het eten was namelijk halverwege de dag op. Er was zelfs geen frikandel meer te krijgen.' Goed zorgen voor vrijwilligers werd een belangrijk aandachtspunt. Hiervoor werd dan ook speciaal iemand aangesteld.

Leo onderstreept de belangrijke rol die Buro Cement had tijdens de totstandkoming en groei van Wervelend Woensel. 'Buro Cement verbindt mensen. Door de inzet van de sociaal werkers ontstond de unieke situatie dat verschillende wijken samen gingen werken. In Blixembosch, waar ik woon, is Buro Cement de drijvende kracht achter het jongerenwerk.'

DEEP GEWORTELD

In de andere wijken vormde de welzijnsonderneming bijna letterlijk het cement tussen verschillende mensen. Jeroen en zijn medewerkers zorgden er volgens Leo ook voor dat opgezette activiteiten voor de toekomst zijn veiliggesteld. 'Buro Cement is diep geworteld in Woensel-Noord en heeft de opdracht van de gemeente Eindhoven meer dan waargemaakt. Ik had graag gewild dat Jeroen actief kon blijven in de wijken. Er is nog genoeg te doen ...'

**'ER HING ZÓVEEL ENERGIE TIJDENS DE
TEAMBIJEENKOMSTEN AAN HET BEGIN
VAN ONZE OPDRACHT'**

**'HET MEEST TROTS BEN IK OP DE
SENIOREN VAN AMANDELPOORT.
ZIJ WETEN ELKAAR STEEDS BETER
TE VINDEN TIJDENS ACTIVITEITEN.
WAT ZIJ DAAR VINDEN?
VERBINDING EN GEZELLIGHEID'**

**'WAT ME HET MEEST IS
BIJGEBLEVEN, IS DE HARTELIJKE
ONTVANGST VAN DE
VRIJWILLIGERS EN BEWONERS
VAN DE BUURT JAGERSHOEF.
IEDEREEN STOND VOOR ONS OPEN,
WILDE SAMENWERKEN EN OVERAL
STOND EEN KOPJE KOFFIE KLAAR'**

**'ER ZIJN ZO'N MOOIE
VERBINDINGEN
ONTSTAAN'**

Aanwinst voor groene long
van wijk Achtse Barrier

'De Bloementuin brengt buurtbewoners samen'

'Ik kijk de planten omhoog!' Jeanne Vlassak (67) kan niet wachten tot de lente zich aandient en ze met buurtbewoners aan het werk kan in de Bloementuin. De tuin is vorig jaar aangelegd in de Groene Long, een park in de Eindhovense wijk Achtse Barrier, en wordt dit voorjaar officieel in gebruik genomen. Jeanne stond aan de wieg van deze ontmoetingsplek die wat haar betreft best nog wat groter mag worden ...

Zaterdag 11 mei is de opening van de Bloementuin. Buurtbewoners zijn welkom om een kijkje te komen nemen en kunnen meedoen aan een Ruil-je-groen-markt. Nu meet de tuin nog 250 vierkante meter, maar van het gazon dat eromheen ligt, kunnen volgens de initiatiefneemster gerust wat meer meters afgesnoept worden.

De Bloementuin is nu nog in winterslaap. Wanneer gaan de werkzaamheden weer van start?

'Zodra de lente begint en de planten uitschieten, gaan we schoffelen. Dat doen we met vrijwilligers, die over enkele jaren ook alle snoeiwerkzaamheden gaan doen. Buurtbewoners die hun tuin herinrichten en planten wegdoen, mogen ze naar de tuin brengen. We gaan ook planten kopen, omdat we duizend euro hebben ontvangen in de leefbaarheidswedstrijd Kern met Pit.'

Waar komt het idee voor de Bloementuin vandaan?

'Ik houd erg van tuinieren en kreeg meer tijd toen ik met pensioen ging. Ik besteed veel uurtjes in mijn eigen tuin, maar zorg ook voor meer groen in de straat. Ik plantte bloembollen in boomspiegels en heb naast de schutting een rijtje stenen weggehaald om ook daar planten te zetten.'

'Het gazon in de Groene Long was al jaren verwilderd. Ik opperde in 2016 het idee om een deel in te ruimen voor de Bloementuin. Dat werd enthousiast ontvangen, onder meer door opbouwwerker Wendy Boeijen van Buro Cement. Ze legde contact met de gemeente Eindhoven en schakelde tuinontwerper Marije van der Park in. Het is fijn een beroep te kunnen doen op zulke professionals omdat ze snel het juiste loket weten te vinden. Na anderhalf jaar kregen we groen licht.'

Anderhalf jaar. Dat is best een lange periode ...

'Klopt. Maar tijdens de Burendag in 2017 zijn we al aan de slag gegaan. Kinderen hebben een verhard trimveldje beschilderd en er is een picknicktafel geplaatst. Die is jammer genoeg vernield.'

'In april 2018 zijn we gestart met de aanleg van de Bloementuin. Een deel van het gazon is bedekt met karton om de groei van onkruid tegen te gaan. Daarop hebben we tuinaarde en houtsnippers gelegd en zijn de contouren van

de tuin uitgestippeld. We kregen hulp van buurtbewoners en scholieren van het Stedelijk College.'

Welke werkzaamheden zijn daarna uitgevoerd?

'In september is gestart met de aanleg van het middenpad. Twintig studenten van het Summa College, die soms sporten in het park, heb ik gevraagd om boomstammen te sjouwen. Die stammen gebruiken we als erfafscheiding.'

'Jammer genoeg hebben we veel last gehad van de hete zomer. Kort nadat de eerste planten in de grond gezet waren, werd het snikheet. We hebben gieters vol water uit de parkvijver moeten aanvoeren om ze in leven te houden. Ik hoop dat ze het overleefd hebben. De lente is nu in aantocht en je mag het gerust weten: ik kijk de planten omhoog!'

Met hoeveel mensen ben je actief in de Bloementuin?

'We zijn begonnen met een clubje van ongeveer acht denkers. Nu werken we vooral met doeners zoals Piet, Ans en Ludo die aan het park wonen. Ik plaats ook regelmatig berichten in wijkkrant 't Brierke om de Bloementuin te promoten en bewoners te informeren over onze activiteiten.'

'Werken in de tuin is echter de beste manier om mensen te werven. Als je aan het schoffelen bent, komen buurtbewoners een praatje maken. Ze zijn nieuwsgierig en ik merk nu al dat de Bloementuin mensen verbindt. Ik heb hier al veel wijkbewoners leren kennen die ik daarvoor nog nooit had ontmoet.'

'Als de bloemen straks bloeien, wordt dit een plek waar nog veel meer bewoners van de Achtse Barrier zich prettig voelen. En omdat we ook bijen en insecten lokken, kun je zeggen dat de Bloementuin goed is voor mens én natuur.'

Steeds meer activiteiten in jongeren centrum N'Joy

'Durf groot te dromen, ook in Vlokhoven'

'Woensel-Noord is een motherfucking afslag'
(Uit: 'Nachtwacht', Woenzelaar)

Rapper Woenzelaar is een van de grote namen die de muzieksce­ne in Woensel-Noord heeft voortgebracht. En als het aan de bezoekers van jongeren centrum N'Joy aan de Pach­takker in de wijk Vlokhoven ligt, zullen meer talenten van zich laten horen: muzikanten, kickboksers en voetballers. Een gesprek met Soufian, GH en Jorgino over dromen en doen in Vlokhoven.

Soufian, GH en Jorgino vertellen openhartig over de wijk waarin ze opgroeiden of vaak verblijven. Ze schenken koffie en frisdrank en hebben speciaal voor deze gelegenheid een paar bakjes kibbeling gehaald bij de Jumbo. 'Eet je gezellig wat stukjes mee?'

'Later hoop ik zelfstandig ondernemer te worden'

Soufian (28) groeide op in Vlokhoven en heeft in de muziek­studio in N'Joy zijn grote liefde gevonden. 'Muziek opnemen, mixen en als het even kan uitbrengen is wat ik graag doe', vertelt hij als hij aan de knoppen zit en een nog niet uitge­bracht nummer van GH (27) laat horen. 'Nu werk ik aan een album voor GH, daarna hoop ik zelf muziek uit te brengen.' Ook Jorgino (23) kan goed rappen, maar zegt geen muziek­carrière te ambiëren. 'Ik hoef niet per se bekend te worden.'

Wat het drietal verbindt? Hun dromen. 'We zijn allemaal jong van school gegaan, zonder diploma. En we hebben de nodige rotti­gheid uitgehaald', zegt Jorgino, die opgroeide in een andere wijk, maar veel vrienden heeft in Vlokhoven. 'In jongeren centrum N'Joy voelen we ons thuis. Als je alleen woont, zoals ik, is het leuker om hier te zijn dan thuis op de bank te zitten. Alleen met de Playstation red je het niet, hoor.'

Soufian woont al zijn hele leven in Vlokhoven. 'Ik kwam als tiener al in N'Joy. Ik kwam hier voetballen of spelletjes doen. Nu heb ik de studio, waar ik mezelf kan ontwikkelen als producer.' Soufians muzikale kwaliteiten hebben GH naar N'Joy gelokt. 'We versterken elkaar', zegt de getalenteerde rapper die binnen enkele maanden zijn eerste single wil uitbrengen.

Waar Soufian en GH hopen op een muzikale carrière – beiden dromen ervan om met muziek een boterham te verdienen – is Jorgino nu werkzaam in het jongerenwerk. 'Ik ben blij dat ik nu drie dagen per week mag werken in N'Joy', lacht hij. 'Later hoop ik zelfstandig ondernemer te worden.'

Soufian, GH en Jorgino dromen van een mooie toekomst. 'Deze wijk zit barstensvol talent', zegt Soufian. 'Ik zeg tegen iedereen die hier vandaan komt: durf groot te dromen. Als je in jezelf gelooft, komt het helemaal goed. Óók als je uit Vlokhoven komt.'

**VLOKHOVEN:
SLECHTE WIJK?
SUPERWIJK!**

Sociaal werker Silvia Pietersz van Buro Cement is niet alleen beheerder van jongeren centrum N'Joy in de Woensel­se wijk Vlokhoven. Ze organiseert en ondersteunt met collega's als Joan en Jorgino tal van activiteiten en is elke dag verrast door de motivatie van veel jonge wijkbewo­ners. 'Vlokhoven een slechte wijk? Nee hoor, het is een superwijk!'

N'Joy is ondergebracht in een wijkcentrum dat ook een steunpunt huisvest waar bewoners met vragen kunnen aankloppen. Het jongeren centrum is echter het kloppend hart van de wijk, waar onder leiding van Silvia (op de foto rechts) vrijwel elke dag iets te beleven is.

Ze somt op: twee vaste inloopavonden voor jongens van 12 tot 16 jaar, een wekelijkse avond voor meiden van 12 tot

16 jaar, een kidsinloop voor jonge basisscholieren en het meidenwerk voor zevende- en achtstegroepers. 'We ontvangen ook nog allerlei losse groepjes, dus je mag wel zeggen dat N'Joy onmisbaar is in de wijk', meent Silvia. 'Dankzij de opnamestudio bereiken we ook jongeren van 25 jaar en ouder.'

De sociaal werker is klip en klaar over het belang van N'Joy. 'Het is niet alleen een fijne, maar ook een veilige plek. Jongeren komen hier met vragen die ze thuis niet kunnen stellen.' Ze geniet elke dag van de grote groep gemotiveerde jongeren die ze om zich heen heeft. 'Het leven kan voor jongeren in Vlokhoven soms zwaar zijn, maar ik merk dat er heel veel zijn die stappen willen zetten. En dan is het fijn om ze te ondersteunen en te stimuleren.'

Colofon

**5 jaar Cement voor Woensel-Noord
is een uitgave van Buro Cement.**

Uitgever/opdrachtgever
Jeroen Pijnenburg (Buro Cement)

Redactie
Linda van de Wiel (Tekst door Linda)
Marc Cleutjens (Marc Cleutjens Journalist – Tekstschrijver – Historicus)

Ontwerp en lay-out
Daisy Renders (Daisy Renders Fotografie & Grafisch Ontwerp)

Fotografie
Daisy Renders (Daisy Renders Fotografie & Grafisch Ontwerp)
Laila Willems (Laila Willems fotografie)

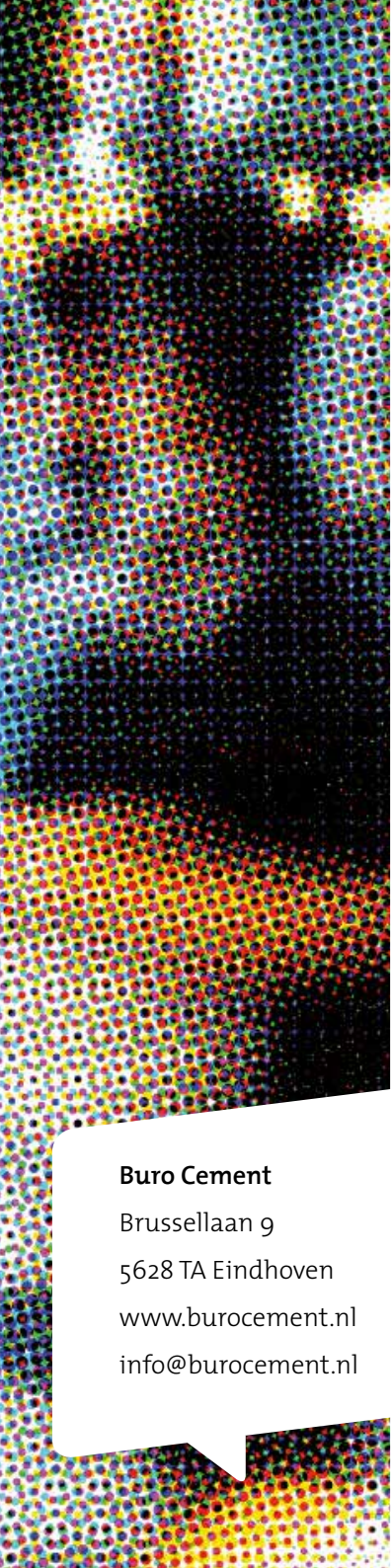
Coverfoto
René van den Berg

Druk- en bindwerk
Drukkerij Service Boxtel

Eindhoven, april 2019

Niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Buro Cement.

Buro Cement

Brussellaan 9

5628 TA Eindhoven

www.burocement.nl

info@burocement.nl

5 jaar

CEMENT

voor
**WOENSEL
NOORD**